

The Aim Was Song (Robert Frost)

Before man to blow to right

The wind once blew itself untaught,

And did its loudest day and night

In any rough place where it caught.

Man came to tell it what was wrong:

It hadn't found the place to blow;

It blew too hard - the aim was song.

And listen - how it ought to go!

He took a little in his mouth,

And held it long enough for north

To be converted into south,

And then by measure blew it forth.

By measure. It was word and note,

The wind the wind had meant to be -

A little through the lips and throat.

The aim was song - the wind could see.

Щодня й щоночі вітер шаленів
І вив несамовито щохвилини,
Аж доки на його невмілий спів
З'явилась, щоб навчить його, людина.
Вона сказала: "Стримай-но свій гнів,
Спинись на час, щоб зміг мене почути.
То має бути пісня, ніжний спів -
Послухай, як воно повинно бути".
Зітхнула на якусь коротку мить,
Морозного повітря захопила,
В душі його затримала, зігріла
І вже воно не стогне, а дзвенить.
Це був той самий вітер, але він
Із вуст людини лився поступово -
Це не ревіння, а чарівний дзвін.
Це була пісня. Музика і слово...

